W jaki sposób ustrzec się zgorzeli siewek na kapuście?

Sprawcami zgorzeli siewek są: *Pythium spp., Fusarium spp., Rhizoctonia solani Kühn,, Alternaria spp.*

Zgorzel siewek nazywana często **„czarną nóżką"** – to pierwsza wiosenna choroba pojawiająca się na rozsadach warzyw – w tym kapuście. Choroba ta występuje powszechnie w czasie produkcji rozsady. Może występować gdy wysiewamy nie zaprawione nasiona w zimne i wilgotne podłoże. Zbyt duże zagęszczenie siewu również sprzyja występowaniu choroby. Pierwszym objawem choroby na siewkach jest ich więdnięcie i masowe przewracanie się. Na szyjkach łodyg i korzeniach pojawiają się ciemne i brunatne przebarwienia, które z czasem obejmują cały obwód łodygi powodując jej przewężenie. Zaatakowane rośliny w konsekwencji zamierają. Najbardziej narażone są siewki we wczesnej fazie rozwoju, ale kiedy dojdzie do porażenia siewek w późniejszych fazach rozwojowych, wówczas rośliny mogą przetrwać atak choroby. Najskuteczniejszą metodą jest zaprawianie nasion na sucho bezpośrednio przed siewem. Innym zabiegiem może być termiczne odkażanie nasion na mokro. Taki sposób przygotowania nasion dotyczy różnych odmian kapusty przeznaczonej do przechowywania. Nasion wcześniej zaprawionych nie należy odkażać termicznie. Po posadzeniu na

miejsce stałe możemy rozsadę podlewać środkami zarejestrowanymi w aktualnym programie ochrony roślin warzywnych na 2019 rok. Są to preparaty - pochodne kwasu karbaminowego + fosfonowe i preparaty wspomagające ochronę rozsady.

Jedną z metod ograniczających występowanie zgorzeli jest wykonywanie prawidłowej agrotechniki, polegającej na uprawie kapusty na glebach żyznych, o dobrej strukturze, szybko nagrzewających się, przepuszczalnych. Optymalny dla kapusty odczyn gleby mineralnej mieści się w zakresie pH 6,5–7,3 a gleb torfowych 6,0-6,5. Na lżejszych glebach mineralnych przyjmuje się niższą z zalecanych wartości, a na ciężkich wyższą. Kapusta źle rośnie na glebach kwaśnych, na których zwykle występuje niedobór niektórych składników pokarmowych (zwłaszcza molibdenu) i gdzie częściej porażana jest przez bardzo groźną chorobę – kiłę kapusty. Warunkiem koniecznym jest również przestrzeganie prawidłowego płodozmianu. Najlepszym przedplonem dla kapusty są: pszenica, owies, żyto z wsiewką, ziemniaki, gryka, koniczyna lub lucerna (jedno lub dwuletnie), cebula, marchew, ogórek, pomidor, por, seler, cykoria sałatowa, bób, groch i skorzonera.

Tekst i zdjęcie:

Małgorzata Miłek